

การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7*
ACADEMIC ADMINISTRATION IN BASIC EDUCATION INSTITUTIONS
UNDER THE OFFICE OF NAKHON RATCHASIMA PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA 7

ลดารัตน์ หาดคำ¹, ฤทธิญา วัฒนศักดิ์² และ วิรลพัชร วงศ์วัฒนเกษม³

Ladarat Hadkham¹, Krisada Watanasak² and Wiralpath Wongwatkasem³

¹⁻³วิทยาลัยนครราชสีมา

¹⁻³Nakhon Ratchasima College, Thailand

¹Corresponding Author's Email: aoyladarat2534@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง และขนาดของสถานศึกษา 2) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 333 คน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครชีและมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80–1.00 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง และขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร การพัฒนาเครื่องมือการวัดผลที่มีมาตรฐาน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การใช้เทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย และการส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของ

* Received 14 March 2025; Revised 17 April 2025; Accepted 25 April 2025

นักเรียน โดยมีการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชนในการพัฒนาระบบการศึกษาภายในโรงเรียน

คำสำคัญ: การบริหาร, การบริหารงานวิชาการ, ประถมศึกษา

Abstract

The purpose of this research was to 1) study and compare the academic administration in basic education institutions under the Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 7, classified by position and school size, and (2) explore guidelines for improving academic administration in basic education institutions. The sample consisted of 333 school administrators and teachers, determined using Krejcie and Morgan's table. The research instruments included a five-point rating scale questionnaire and an interview form, with content validity index (CVI) values ranging from 0.80 to 1.00 and a reliability coefficient of 0.96. Data analysis was conducted using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The findings revealed that (1) the overall and specific aspects of academic administration in basic education institutions under the Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 7 were at a high level; (2) the comparison of personnel perspectives on academic administration, classified by position and school size, showed statistically significant differences at the 0.05 level in both overall and specific aspects; and (3) the guidelines for improving academic administration should focus on curriculum and learning process development through personnel participation, the development of standardized assessment tools, research for educational quality improvement, the integration of modern technology and instructional media, and the promotion of activities aligned with students' daily lives. Additionally, collaboration with school boards and local communities should be encouraged to enhance the internal educational system.

Keywords: Administration, Academic Administration, Primary Education

บทนำ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาทั่วโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเกิดขึ้น ได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินงานทุกด้าน ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคนทั่วโลก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยเราจะต้องปรับตัวให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม การให้การศึกษาเป็นวิธีการที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้คนไทยมีความรู้มีทักษะที่จะใช้ในการประกอบอาชีพ สามารถพึ่งพาตนเอง และดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรีรวมทั้งมีความรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณค่าแก่สังคมมีความรู้ความสามารถในการทำมาหาเลี้ยงชีพได้ ตลอดทั้งดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุข การศึกษาในทุกระดับได้ตั้งเป็นเป้าหมายในการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถและมีทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพ ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้พื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้น โดยใช้กระบวนการทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2558 : 1)

สำหรับประเทศไทย รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษามาตลอดได้พยายามดำเนินการให้ประชาชนมีความรู้สูงขึ้น โดยเฉพาะปัจจุบันซึ่งสถานการณ์ต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานเพิ่มสูงขึ้นในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2555-2559) ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ให้ขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้กว้างขวางจนเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 ซึ่งเป็นแผนแม่บทของการจัดการศึกษาไทยในปัจจุบัน ได้กำหนดเป็นนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 ได้ว่า เร่งรัด ปรับปรุงและขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สูงขึ้น โดยมุ่งให้นักเรียนได้รับการศึกษาดูตัวอย่างจนกว่าจะมีอายุย่างเข้าปีที่ 15 เว้นแต่เป็นผู้สำเร็จ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และกำหนดมาตรการเพื่อให้บรรลุนโยบาย คือ ปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ผู้เรียน ความแตกต่างของบุคคลและความต้องการของผู้เรียน จัดระบบถ่ายโอนการเรียนตลอดจนการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ผู้ปกครอง และเด็กเห็นความสำคัญของการเรียนชั้นมัธยมศึกษาและกำหนดเป้าหมายอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ในระบบสถานศึกษาของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 73 ในปี พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 7 และมาตราที่ 17 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) ให้มีการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี โดยเด็กย่างเข้าปีที่ 7 เข้าเรียนจนถึงย่างเข้าปีที่ 16 เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่ 9 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2558 : 11)

งานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษา ส่วนงานด้านอื่นๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถาบันดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น และงานด้านวิชาการ ได้แก่ งานด้านเกี่ยวกับตัวครู งานด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียน งานด้านการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน งานด้านการจัดเครื่องอุปกรณ์การสอน และงานด้านเกี่ยวกับบุคลากรด้านการสอน และที่ปรากฏในคู่มือการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558 : 33) ได้กล่าวไว้ว่างานที่นับเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา คือ งานวิชาการ เพราะจุดหมายของการมีสถานศึกษาโดยส่วนร่วมคือ การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสุขตามนโยบายการจัดการศึกษาของชาติ ซึ่งเน้นจุดมุ่งหมายต่างกันไปตามแต่ละระดับชั้น ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะพยายามกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้งานวิชาการของสถานศึกษาดำเนินไปด้วยวิธีการที่ถูกต้องบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ เพราะผู้บริหารสถานศึกษาเปรียบเหมือนธงชัยที่จะนำเข้ามาซึ่งความสำเร็จของสถานศึกษา (นิยม คลังแสง, 2561 : 36)

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารงานด้านอื่นๆ แม้จะมีความสำคัญไม่น้อยกว่างานวิชาการ แต่ก็เป็นส่วนที่ช่วยสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจขอบข่ายของงานทุกด้านอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งเป็นภาระงานที่หนักของข้าราชการครูในสถานศึกษาในการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาการพัฒนางานวิชาการให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน สถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ได้ดำเนินการบริหารงานวิชาการมาระยะหนึ่งแล้ว (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7, 2566) จากความสำคัญดังกล่าว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 เพื่อจะได้นำผลการศึกษาในครั้งนี้ เป็นข้อมูลใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบาย แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง และขนาดของสถานศึกษา

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 263 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,245 คน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 รวมจำนวน 2,507 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมาเขต 7, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวน 333 คน และได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 43 - 46)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน และแบบสัมภาษณ์ คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ

2.2 เครื่องมือที่ใช้แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน โดยใช้คุณสมบัติเป็นผู้บริหารที่มีผลงานดีเด่น เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) และการสร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended) จากตำราของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 72) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม มาปรับปรุงและหาคุณภาพของเครื่องมือใหม่ เพื่อใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และหาค่าดัชนีความ

สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC: Index of consistency) ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และ 2) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเสนอแนะอีกครั้งหนึ่ง นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำแบบสอบถามที่ไปทดลองใช้ (Try out) มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ทั้งฉบับอยู่ที่ 0.96 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7

3.2 ผู้ศึกษานำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 พร้อมกับแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาด้วยตนเอง ติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเองครบ 333 ฉบับ

3.3 เครื่องมือที่ใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ผู้วิจัย ขอนหนังสือขออนุญาตการเก็บรวบรวมข้อมูล นัดหมายวันและเวลาสัมภาษณ์ ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 10-15 นาที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับและขนาดสถานศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้การทดสอบที (t – test แบบ Independent samples)

4.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ One way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระดับปฏิบัติ			
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1.	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.23	0.55	มาก	6
2.	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.21	0.54	มาก	8
3.	ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน	4.15	0.33	มาก	10
4.	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.28	0.49	มาก	5
5.	ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.00	0.56	มาก	12
6.	ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	4.30	0.45	มาก	4
7.	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.21	0.43	มาก	7
8.	ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.20	0.44	มาก	9
9.	ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	4.30	0.42	มาก	3
10.	ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน	4.33	0.64	มาก	1
11.	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น	4.32	0.47	มาก	2
12.	ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชนและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	4.11	0.47	มาก	11
	โดยภาพรวม	4.22	0.43	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า แสดงว่าการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ($\bar{x} = 4.32$, S.D. =

0.47) ส่วนด้านที่เห็นว่ามี การปฏิบัติต่ำสุดคือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง และ ขนาดของสถานศึกษา

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง โดย ภาพรวมและรายด้าน

การบริหารการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ผู้บริหารฯ		ครูผู้สอน		t	p-value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.38	0.42	4.16	0.59	4.29*	0.00
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.42	0.30	4.10	0.59	6.48*	0.00
3. ด้านการวัดประเมินผลและเทียบโอน ผลการเรียนรู้	4.21	0.39	4.13	0.38	2.59	0.10
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	4.41	0.32	4.21	0.54	4.29*	0.00
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.24	0.24	3.88	0.63	7.16*	0.00
6. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	4.43	0.27	4.23	0.51	4.82*	0.00
7. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.26	0.30	4.19	0.48	1.70	0.89
8. ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.34	0.26	4.13	0.49	4.86*	0.00
9. ด้านการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา	4.42	0.26	4.23	0.49	4.86*	0.00
10. ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ แก่ชุมชน	4.54	0.45	4.22	0.70	5.33*	0.00
11. ด้านการประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น	4.43	0.34	4.26	0.51	3.75*	0.00
12. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงาน วิชาการแก่ชุมชนและสถาบันอื่นที่จัด การศึกษา	4.09	0.41	4.12	0.50	5.14	0.60
รวม	4.35	0.25	4.16	0.49	4.74*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 9 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน และด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ส่วนด้านอื่นมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P- value
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7.10 143.61 150.71	2 330 332	3.55 0.29	12.24**	0.00
2. ด้านการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	13.84 131.12 144.97	2 330 332	6.92 0.26	26.12**	0.00
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.58 56.63 57.21	2 330 332	0.29 0.11	2.54	0.08
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.84 118.23 121.07	2 330 332	1.42 0.23	5.95**	0.00
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	19.36 139.03 158.40	2 330 332	9.68 0.28	34.47**	0.00
6. ด้านการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.52 102.11 104.63	2 330 332	1.26 0.20	6.12**	0.00
7. ด้านการนิเทศการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.35	2	0.17		

	ภายในกลุ่ม รวม	95.68 96.04	330 332	0.19 0.92	0.39
8. ด้านการแนะแนว การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.57 93.02 97.60	2 330 332	2.28 0.18 12.18**	0.00
9. ด้านการพัฒนากระบวนการ การบริหารงานวิชาการใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.25 86.13 89.39	2 330 332	1.62 0.17 9.36**	0.00
10. ด้านการส่งเสริมความรู้ ทางวิชาการแก่ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7.05 200.88 207.93	2 330 332	3.52 0.40 8.69**	0.00
11. ด้านการประสานความ ร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.01 109.01 111.02	2 330 332	1.00 0.22 4.56**	0.01
12. ด้านการส่งเสริมและ สนับสนุนงานวิชาการ แก่ชุมชนและสถาบัน อื่นที่จัดการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.41 112.92 113.34	2 330 332	0.20 0.22 0.91	0.40
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.43 92.64 96.07	2 330 332	1.71 0.18 9.18**	0.00

จากตารางที่ 3 พบว่า การเปรียบเทียบการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 9 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน และด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร การพัฒนาเครื่องมือการวัดผลที่มีมาตรฐาน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การใช้เทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย และการส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยมีการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชนในการพัฒนาระบบการศึกษาภายในโรงเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีการสำรวจความต้องการของชุมชน เพื่อนำมาวางแผนการจัดการศึกษา ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับกิจกรรมของสถานศึกษาต่อชุมชน และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตรีเลิศพจน์กุล ปริญา และ สุวรรณ เต่าจันทร์ (2566) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 พบว่าการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โชคชัย พักโต (2563) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลกลุ่มโรงเรียนห้วยเหนียว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ผลการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคคลแต่ละตำแหน่งมีบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงาน ขณะที่ครูมุ่งเน้นการสอนและการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ทำให้การรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ พรทิพย์ นิกอุจน์จิตร (2560) ศึกษา ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 2 พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ นากร ชมเชย (2567) ศึกษา ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุค ประเทศไทย 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต 1 โดยภาพรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก ความแตกต่างในการ

บริหารงานวิชาการตามขนาดของสถานศึกษาอาจเกิดจาก โครงสร้างการบริหาร ทรัพยากรที่มีอยู่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ และความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม โรงเรียนขนาดใหญ่มีโครงสร้างและทรัพยากรที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กอาจต้องใช้วิธีบริหารที่ยืดหยุ่นและอาศัยความร่วมมือจากบุคลากร และชุมชนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นารี ปราถนาม (2566) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับ วิศิษฐ์ ชาญสุข (2561) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร การพัฒนาเครื่องมือการวัดผลที่มีมาตรฐาน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การใช้เทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย และการส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยมีการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชนในการพัฒนาระบบการศึกษาภายในโรงเรียน สอดคล้องกับ Lema (2019) แนะนำว่า การส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่เพียงแต่จะช่วยปรับปรุงการสอน แต่ยังสร้างเครือข่ายความรู้และนวัตกรรมในการเรียนการสอน และ Fitzpatrick (2018) ระบุว่า ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนสามารถเสริมสร้างการศึกษาในโรงเรียนและเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ อยู่ที่การส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากร ตลอดจนสร้างระบบการวัดและประเมินผลที่แม่นยำ ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียนที่ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ครูมีแนวทางพัฒนาตนเองและการสอนที่เหมาะสม สถานศึกษามีการจัดการที่มีระบบระเบียบ ขณะเดียวกันยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนผ่านการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น มีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังนี้ 1) ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน จัดโครงการอบรมและเผยแพร่ความรู้ ให้แก่ชุมชน การ

พัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา สร้างแหล่งเรียนรู้ชุมชน โดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียน วัด หรือหน่วยงานท้องถิ่น ใช้สื่อออนไลน์และเทคโนโลยีดิจิทัล ในการเผยแพร่ความรู้ 2) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างโรงเรียน มหาวิทยาลัย หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน พัฒนาโครงการวิจัยร่วม ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาการในโรงเรียน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนครูและบุคลากรทางการศึกษา ระหว่างโรงเรียนในเครือข่าย บูรณาการทรัพยากรและองค์ความรู้จากองค์กรภายนอก และมี **ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป** 1) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 และ 2) ควรศึกษาการพัฒนากิจการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). คู่มือการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- โชคชัย พักโต. (2563). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล กลุ่มโรงเรียนห้วยเหินยว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2. กาญจนบุรี : สำนักพิมพ์วิจัยการศึกษา.
- ตรีเลิศพจน์กุล ปริญา และสุวรรณา เต่าจันทร์. (2566). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 10(2), 75-90.
- นากร ชมเชย. (2567). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคประเทศไทย 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยชุมพร.
- นารี ปราถนาม. (2566). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา. ในวิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- นิยม คลังแสง. (2561). การบริหารสถานศึกษา : แนวทางและกระบวนการสู่ความสำเร็จ. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรทิพย์ นีก่อนจิตร. (2560). ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วิศิษฐ์ ขาญสุข. (2561). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7. (2566). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7. นครราชสีมา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2558). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Fitzpatrick, J. (2018). Collaboration between schools and communities: Enhancing school education and improving learning outcomes. *Journal of Educational Development*, 45(3), 123-135.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607– 610.
- Lema, M. (2019). Promoting teacher research for educational quality improvement: Enhancing teaching and building networks of knowledge and innovation. *Journal of Educational Research and Practice*, 25(2), 45-60.